ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ,
ΚΑΙ ΠΑΝΕΥΦΗΜΟΥ
ΕΥΦΗΜΙΑΣ

ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΙΝΟΣ ΕΥΣΕΒΟΥΣ,
πρὸς χρῆσιν ϗ ὠφέλειαν τῶν εὐσεβῶν ϗ ὀρθοδόξων
ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

Νῦν πρῶτον Τύποις ἐκδοθεῖσα διὰ τῶν Φιλοτίμων Συνδρομητῶν,
ὧν τὰ ὀνόματα καταγράφονται ἐν τῷ τέλει τοῦ Παρόντος.

Ἀδείᾳ ϗ προτροπῇ τοῦ Παναγιωτάτου ἡμῶν Δεσπότου
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ.

Ἐπιμελείᾳ δὲ τῶν Τιμιωτάτων Ἐπιτρόπων
τοῦ Παγκαρίου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἐν τῷ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως
Τυπογραφείῳ. Ἔτει 1808.

Μὴν Ἰέλιος τῇ ιά. τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος ϗ πανευφήμε Εὐφημίας. Εἰς τὸ Λιχνικὸν σιχολογέμεν τὸ ά. Ἀντίφωνον τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱςῶμεν σίχες ς'. ϗ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια ἦχος πλ. δ'.

Ὦ τε παραδόξε θαύματος.

Ὤ Τε παραδόξε θαύματος, ἡ τε Κυρίε ἀμνὰς, τὴν αὐτε ἐθελέσιον, μιμεμένη νέκρωσιν, διὰ πόνων ἀθλήσεως, κειμένη τάφῳ, αἵματος πρόχυσιν. ἀναπηγάζει σθένει τε πνεύματος, ἰῶ ἀρ- ῥυόμενοι. εἰς ψυχῶν καθάρσιον, τῷ τε παντὸς αἴνεσιν προσάγομεν Θεῷ ἑκάστοτε.

Ὅμοιον.

Μάρτυς ἀληθῶς πανεύφημε, θηρῶν ἐπέσχες ὁρμὰς, Δανιὴλ ὡς τὸ πρότερον, ϗ πυρὸς ἐν χάριτι, εὐχερῶς κατετόλμησας, ϗ πᾶσαν ἄλλην οἴσασα βάσανον, ἐδέξω σέφος νίκης ἀμάραντον ϗ ἀνελήλυθας πρὸς τὸν σοὶ ποθέμενον, περιχαρῶς, ὅθεν σε γεραίρομεν, ϗ μακαρίζομεν.

Ὅμοιον.

Θείων πατέρων συνάθροισμα, πίσεως ὅρον τῇ σῇ κορυφῇ ἐπιτίθεται. ὅνπερ πανασίδημε ἠγκαλίσω φυλάττεσα τὴν θείαν πίσιν ἀπαρασάλευτον, ἐκτρεπομένη ἅπασαν αἵρεσιν, ϗ καταισχύνεσα τὲς τε ψεύδες ἔνδοξε προασπισὰς, ὅθεν σε γεραίρομεν ϗ μακαρίζομεν.

Ἕτερα, ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

ΤΗ'ν σορὸν τῶν λειψάνων σε, καθορῶντες Πανεύφημε, ῥῶσιν ἀρυόμεθα ἀδαπάνητον, καὶ τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, ϗ νῦν ἐλλαμπόμεθα καθαρθέντες νοητῶς, ταῖς ἀκτῖσι τε Πνεύματος μεσιτείαις σε, ἱεραῖς Εὐφημία διὰ τέτο, μετὰ πόθε εὐφημέμεν τὴν ἱερὰν σε πανήγυριν.

Ὅμοιον.

Καὶ πυρὶ προσωμίλησας, ϗ θηρίοις ἐκδέδοσαι, ϗ ἐν λάκκῳ βέβλησαι καλλιπάρθενε, ϗ τοῖς τροχοῖς ἐπιτέθεισαι, ἐξ ὧν σε ἐῤῥύσατο ὁ τῶν ὅλων ποιητὴς, καταισχύνας τὸν ταῦτά σοι μηχανώμενον, ϗ δοξάσας σε μάρτυς Εὐφημία τὴν κηρύξασαν τὸν ἕνα Χρισὸν ἐν δύο ταῖς φύσεσι.

Ὅμοιον.

Εὐτυχῆ, ϗ Διόσκορον, ϗ τὲς τέτοις ὁμόφρονας ἀκεφάλες ἅμα τε ϗ παράφρονας, τὲς ἀνιάτως νοσήσαντας, εἰς τέλος κατῄσχυνεν Εὐφημία ἡ σεπτὴ, ϗ Χρισὸν ἀνεκήρυξε ταῖς θελήσεσιν, ἐνεργείαις τε ἅμα διπλεν ὄντα, καθ' ὑπόςασιν δὲ ἕνα, ὡς οἱ πατέρες ἐτράνωσαν.

Δόξα. ἦχος πλ. β'.

ΕΚ δεξιῶν τε Σωτῆρος, παρέςη ἡ Παρθένος, ϗ ἀθληφόρος ϗ μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, ϗ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, ϗ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, ϗ βοῶσα πρὸς αὐτὸν, ἐν ἀγαλλιάσει. τὴν λαμπάδα κατέχεσα, εἰς ὀσμὴν μύρε σε ἔδραμον Χρισὲ ὁ Θεὸς, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ. μὴ χωρίσῃς με νυμφίε ἐπεράνιε. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σε.

Καὶ νῦν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία παρθένε; Τίς μὴ ἀνυμνήσει σε τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σε τῆς ἁγνῆς προῆλθεν ἀφράσως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, ϗ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· ὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος, αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριςε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, ϗ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐε τὸ ἀνάγνωσμα.

ΤΑ'δε λέγει Κύριος. πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, ϗ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκεσὰ ποιήσει ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τὲς μάρτυρας αὐτῶν, ϗ δικαιωθήτωσαν, ϗ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. γίνεσθέ μοι μάρτυρες, ϗ ἐγὼ μάρτυς, Κύριος ὁ Θεὸς, ϗ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην ἵνα γνῶτε, ϗ πισεύσητέ μοι, ϗ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι. ἔμπροσθέν με ἐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς, ϗ μετ' ἐμὲ ὐκ ἔςαι. ἐγώ εἰμι Θεὸς, ϗ ὐκ ἔςι πάρεξ ἐμε ὁ σώζων. ἐγὼ ἀνήγγειλα ϗ ἔσωσα. ὠνείδισα, ϗ ὐκ ἦν ἐν ὑμῖν

μοῖν Θεὸς ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙκαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα. οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς. καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν. καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν. καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. διά τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ. καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην. καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος. ἐπὶ τοὺς παράφρονας πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν. καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται. καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης. ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν ἦχος ά.

ΔΕῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τὴν ἐτήσιον μνήμην τῆς πανευφήμου Εὐφημίας μετ' ἐγκωμίων ὑμνήσωμεν λέγοντες, χαίροις ἀθληφόρε καὶ μάρτυς, ἡ τῶν τυράννων τὰ θράση καταργήσασα, καὶ τῶν κακοδόξων τὴν ἄνοιαν ἀπελέγξασα, χαίροις τῆς Χαλκηδόνος τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῶν ὀρθοδόξων τὸ ἄσειστον ἔρεισμα, χαίροις ἡ διὰ Χριστὸν τὸν νυμφίον σου, τὴν μὲν ἀκμὴν τοῦ σώματος ταῖς βασάνοις καταναλώσασα, τὴν δὲ ψυχὴν ταῖς ἀκτῖσι τοῦ πνεύματος ἐκλαμπρύνασα, χαίροις ἡ πρεσβεύουσα πάντοτε ὑπὲρ τῶν πίστει, καὶ πόθῳ τελούντων σου τὰ μνημόσυνα.

Ἦχος β'.

ὮΤοῦ παραδόξου θαύματος, ὥσπερ ζῶσα ἡ μάρτυς, καὶ θανοῦσα ἐν λάρνακι, ταῖς τιμίαις αὐταῖς χερσὶ τὸν ἡμέτερον τόμον ἐπέφερε, τὸν δὲ τῶν αἱρετικῶν τοῖς ποσὶ κατεπάτησεν, ἐκφαυλίζουσα τούτων τὸ κακόνουν καὶ βλάσφημον, τῶν δὲ πιστῶν κρατύνουσα τὸ ὀρθὸν, καὶ ἀκίβδηλον, ἕνα μὲν καθ' ὑπόστασιν τὸν Χριστὸν κηρυττόντων, διπλοῦν δὲ κατὰ φύσιν καὶ θέλησιν, ἧς ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, εἰρήνην ταῖς ἐκκλησίαις σου δώρησαι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'.

ΤΟὺς τῆς ἀθλήσεως μάρτυς ἀγῶνας, καὶ τῆς πίστεως, οὓς ὑπὲρ Χριστοῦ ἠγωνίσω, ἐν ἀσθενεῖ τοῦ θήλεος φύσει, ἐπαξίως τίς διηγήσεται; ἢ τίς ἐξειπεῖν κατισχύσει τῶν ἀρετῶν σου τὰ προτερήματα, καὶ τῶν σῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, Εὐφημία πανεύφημε; τό, τε στερρὸν τῶν ὀρθῶν δογμάτων, καὶ ὀρθοδοξίας τὸ μόνιμον· διὸ καὶ ὑπὸ τῶν θείων πατέρων τὸν τῆς πίστεως ὅρον, ὡς ζηλωτὴς ταύτης πεπίστευσαι, ὃν καὶ φυλάττεις διὰ παντὸς ἀπαράτρεπτον, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος, δ'.

ΜΑρτυρικὴν πανήγυριν ἐπὶ γῆς τελουμένην κατοπτεύοντες σήμερον, εὐφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς Εὐφημία ἡ σεπτὴ, διὰ τοῦ ἱεροῦ, καὶ καλοῦ τῆς ἐκκλησίας ποιμένος, καὶ προθεῖσα ἡμῖν ἑαυτὴν, συγχωρεῖ ἑκάστῳ τὸν ἁγιασμὸν ἀπαρύσασθαι. προσέλθωμεν δὴ ἐν πίστει, καὶ ἀδιστάκτῳ διανοίᾳ, μηδὲν ὑφορώμενοι, ἵνα ἐκ τῆς ἁγίας σοροῦ ἀπαντλήσωμεν ἀφθόνως τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν, αἰτούμενοι συγχώρησιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἦχος, πλ. ά.

ΣΗ'μερον τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως ἡ ἀμίαντος νύμφη, συγκαλεῖται ἡμᾶς πρὸς ἑστίασιν πνευματικὴν Εὐφημία ἡ πάνσεπτος. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι πάντες μυστικῶς εὐφρανθῶμεν, ἐν τῇ πανσέπτῳ αὐτῆς καὶ λαμπρᾷ πανδαισίᾳ, καθαρθέντες τῷ νοῒ, ἐν φαιδραῖς ταῖς στολαῖς κατηγλαϊσμένοι τοῦ θείου πνεύματος. αὕτη γὰρ ὡς ἁγνὴ περιστερὰ τῷ τῆς παρθενίας κάλλει, τῷ υἱῷ νυμφευθεῖσα, ὁλικῶς τὴν ἁγίαν τριάδα ἐν ἑαυτῇ εἰσῳκίσατο, Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, τὸν ἕνα Θεὸν, ὃν καὶ ποθοῦσα καὶ ζητοῦσα ἐνήθλησε, διὸ καὶ συμβασιλεύει αὐτῷ εἰς αἰῶνας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι.

Καὶ Νῦν. Θεοτ. Μακαρίζομεν σε Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, πρὸς τὸ,

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

ΔΕῦτε καθαρθῶμεν ἀδελφοὶ, χείλεσι, ψυχῇ, καὶ καρδίᾳ, καὶ ἀρυσώμεθα, πλοῦτον ἀδαπάνητον ἐκ τῆς ἁγίας σοροῦ, δωρεᾷ προχεόμενον, νῦν τῆς Πανευφήμου, μέσον προκειμένης τε, καὶ ὁρωμένης τρανῶς, ἥνπερ μακαρίζοντες πόθῳ, καὶ πιστῶς γεραίροντες πάντες, θείοις ἐγκωμίοις καταστέψωμεν.

Ὑπομένων, ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Ἔστης πρὸ βημάτων καρτερῶς, δυσσεβῶν τυράννων, ὡς ἄκμων πόνοις ἀνάλωτος. Μάρτυς καλλιπάρθενε Χριστὸν κηρύττουσα, Θεὸν εἶναι παντέλειον, καὶ σάρκα λαβόντα, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς θελήσεσιν, ὅθεν εἰς σοὺς πόδας τὸν τόμον, τῶν αἱρετικῶν ἀποῤῥίπτεις, ζήλῳ τὸν ἡμέτερον κατέχουσα.

Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

Μάρτυς Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ, πάντες εὐφημοῦμεν ἐν πίστει, καὶ μακαρίζομεν, ἱεροῖς ἐν ᾄσμασι καὶ μελῳδήμασι, τὴν σεπτήν σου πανήγυριν, εἰς ἓν συνελθόντες, οὓς τὸ νῦν συνήθροισεν ὁ Βυζαντίων ποιμὴν, ὅνπερ φρούρει, φύλαττε σκέπε, καὶ ἡμᾶς παντοίας ἐκ βλάβης, λύτρωσαι πρεσβείαις σου Πανεύφημε.

Δόξα, ἦχος πλ'. β'.

ΗΔιηυθισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισμένη τὸν λογισμὸν, ἡ μύρα προχέουσα ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ἡ ἐκ τῆς ἑῴας ἀνατείλασα ὡς ἀστὴρ φαεινὸς, καὶ ἀθροισμὸν ποιήσασα διὰ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπιφοιτήσεως, τοὺς θείους πατέρας, μὴ διαλείπῃς ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία πανεύφημε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκ. Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

ΛΙ'αν εὔφρανας τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατῄσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ καλλιπάρθενε, τῆς γὰρ τετάρτης Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογμάτισαν, μάρτυς ἔνδοξε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε δωρίσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν καθίσματα.

ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η' Νύμφη καὶ ἀμνὰς, τετρωμένη τῷ πόθῳ, Χριστοῦ τοῦ ἑαυτῆς οὐρανίου νυμφίου, ὀπίσω σου ἔδραμε τὴν λαμπάδα κατέχουσα, τὴν δι' ἔλαιον τῶν ἀρετῶν ἀνημμένην, ταύτης ἅπαντας ῥῦσαι κινδύνων, πρεσβείαις ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ε'Λπὶς χριστιανῶν Παναγία παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν ὑπερνοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν βίου, τοῖς πίστει καὶ πόθῳ ἀεὶ σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

ΚΑτῃσχυνθησαν αἰσχρῶς αἱρετιζόντων ἡ πληθὺς, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὕβρεως πέπλησται πολλῆς, ὅτε ἑώρων ποσί σου κατεῤῥιμμένον τὸν τόμον ἑαυτῶν·

αὐτῶν, τὸν δὲ ἡμέτερον τιμίαις σου χερσὶ κατεχόμενον, κατηγοροῦντα ἄνοιαν ἐνδίκως τῶν κακοδόξων, ϗ κράζοντα Χριστὸς ἐτέχθη διπλοῦς τῇ φύσει, διπλοῦς ϗ ταῖς θελήσεσι.

Ἕτερον, Θεοτοκίον.

ΚΑτεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, ϗ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, ϗ μαρτυρῶν ὁ μνηστὴρ σου ϗ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε, Παρθένος τίκτει, ϗ μετὰ τόκον πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσαχθὲν μουσικῶς.

ἘΝ τῇ εὐσήμῳ ἑορτῇ τῆς Πανευφήμου, μετ' ἐγκωμίων ψαλμικῶς πιστῶν ὁ δῆμος, εὐφημήσωμεν πόθῳ Χριστοῦ τὴν παρθένον, δογμάτων γὰρ ἀνεδείχθη τῶν πατρικῶν συλλήπτωρ, ϗ μετὰ τέλος, θαῦμα φρικτὸν, διόσκορον ἐλέγξασα ϗ εὐτυχέα, τοὺς κακῶς νοήσαντας περὶ Χριστοῦ, ὃν ὑμνοῦντες δοξάζομεν.

Δόξα, ϗ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον·

ΕὐχαριστοῦμέΝ σοι ἀεὶ Θεοτόκε, ϗ μεγαλύνομεν Ἁγνὴ ϗ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν Τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως, σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθὴ, ϗ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Εἶτα οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου προκείμενον ἦχος β'.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ, τὸ, πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, ϗ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνή τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα· Καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, ϗ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, ϗ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα· Ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. Ἔλεγε γὰρ, ὅτι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι, σωθήσομαι. Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· ϗ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε, τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων; Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, ϗ λέγεις, τίς μου ἥψατο; Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. Ἡ δὲ γυνὴ, φοβηθεῖσα ϗ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε ϗ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, ϗ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Εἶτα τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Πλ'. β'. Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος παρέστη

Ζήτει τὸ δοξαστικὸν τοῦ ἑσπερινοῦ.

Ο ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ὠδὴ ά. ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

ὙΓρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, ϗ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα. Τῷ Λυτρωτῇ ϗ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Τροπάριον.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν. ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου ϗ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν ϗ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαὶ, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν. εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ, ϗ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε ϗ Θεὸν, δυσωπῶ Παρθένε λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν, Σὺ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω ϗ τὴν ψυχὴν ϗ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα ϗ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, ϗ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας εἰς ἦχον δ'.

Ὠδὴ ά. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ἈΝοίξω τὸ στόμα μου ϗ πληρωθήσεται πνεύματος ϗ ᾄσω μελῴδημα τῇ ἀθλοφόρῳ Χριστοῦ, ϗ ὀφθήσομαι φαιδρῶς ἀνακηρύττων τοὺς πόνους οὓς ἤνεγκε ϗ τὰ παλαίσματα.

Ἰάσεων ἄφθονα ἡμῖν προχέεις χαρίσματα, τοῖς πίστει προστρέχουσιν, ἐν τῷ ναῷ σου Σεμνὴ, ϗ αἰτοῦσί σε, ἐκ βάθους τῆς καρδίας, ϗ πόθῳ τὴν μνήμην σου πανηγυρίζουσι.

Δόξα.

Ναὸς ἐχρημάτισας κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον, ἐν ᾧ περ ηὐδόκησε Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐνοικίσαι τε, ϗ ἐμπεριπατῆσαι, ψυχῆς καθαρότητι μάρτυς πολύαθλε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ κρύπτομεν δέσποινα, τοῦ σοῦ ἐλέους τὴν ἄβυσσον, ϗ βρύσιν τὴν ἄφθονον τῶν τεραστίων σου, ϗ τὸ πέλαγος τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν πᾶσι δι' ἔλαιον πολὺ ἐξέχεας.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός.

ΟὐΡανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, ϗ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Προστασίαν ϗ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτωρ, Παρθένε σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου. τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Ἱκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, ϗ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου. Σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας, τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον, πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀῤῥωστίαις, ϗ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε σύ μοι βοήθησον. Τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

ὩΣ πῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταδίου, ἀθλοῦσα ἡ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ. τὸν τύραννον ἐξέστησε δι' ἄκραν καρτερότητα, ἀνδρείως γὰρ ὑπήνεγκε τὰ τῶν δεινῶν κολαστήρια.

Πανεύφημε μάρτυς Εὐφημία, εὐφήμοις ἐν ᾄσμασιν ἀεὶ, τὴν μνήμην σου γεραίρομεν, τὴν σὴν πλουτοῦντες λάρνακα, τὸ λείψανόν σου φέρουσαν, τὸ ἱερὸν ϗ σεβάσμιον.

Δόξα.

Ἀνδρείως κατέβαλες τὸν ὄφιν, τὸν μέγαν σεμνὴ τὸν νοητὸν, δυναμωθεῖσα χάριτι, πατρὸς υἱοῦ ϗ πνεύματος, τῆς ἀσυγχύτου φύσεως, ϗ τρισηλίου Θεότητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑμνήσωμεν πάντες κατὰ χρέος, Μαρίαν τὴν δέσποιναν ἁγνὴν, τὴν μόνην ἀειπάρθενον, αὕτη γὰρ τὸ κεφάλαιον. τῆς σωτηρίας γέγονεν ἡμῶν δι' ἄκραν καθαρότητα.

Κάθισμα ἦχος δ'.

Ὁ Ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

ΤΟν νυμφίον σου Χριστὲ ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας πανεύφημε. Ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη. Ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

ΕἸσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ Μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, ϗ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάριον.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, ϗ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν Ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, ϗ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, ϗ τῆς ἀῤῥωστίας κατακειμένῳ μοι. ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μόνη Ἀειπάρθενε.

Οἱ ἐλπίδα ϗ στήριγμα, ϗ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ὠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

ὌΛβον ἐθησαύρισας τὸν ἀληθῆ, ὅν περ σῆς ϗ βοῶσι

βρῶσις ȣ δύναται ἐξαφανίσαι, καλλιπάρθενε σεμνή, ȣ γὰρ ἐν γῇ κατέκρυψας, τοῖς δεομένοις δὲ ἐσκόρπισας.

Θαύβȣς ἐπληρώθησαν ϗ χαρμονῆς, ὄντως τῶν πατέρων ὁ σύλλογος, ἐν ταῖς χερσί σȣ καθορῶντες, ὦ σεμνή, τὸν τόμον τὸν ὀρθόδοξον, ἐν δὲ τοῖς ποσὶ τὸν ἀλλότριον.

Δόξα.

Ὕβρεως ἐπλήσθησαν σφόδρα πολλῆς, οἱ περὶ διόσκορον ἅπαντες, ϗ εὐτυχέα, οἱ νοσήσαντες κακῶς, ȣς ἐπὶ τέλος ᾔσχυνας μάρτυς Εὐφημία πανεύφημε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νόες ἐπȣράνιοι τὸ ἐπὶ σοί, ὄντως Θεοτόκε μυστήριον, κατανοȣ̃ντες ἐξεπλάγησαν, διὸ ἰλιγγιῶσι δέσποινα, ὕμνον κατ᾽ ἀξίαν προσφέρειν σοι.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σȣ Κύριε, ϗ τῷ βραχίονί σȣ τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχȣ ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Ἔμπλησον Ἁγνὴ εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μȣ, τὴν σὴν ἀκήρατον διδȣ̃σα χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἁγνή, ἡ αἰωνίαν τεκȣ̃σα λύτρωσιν, ϗ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νȣ̃ν ὑπερέχȣσαν.

Λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν πταισμάτων μȣ Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκȣ̃σα τὸ Θεῖον ϗ προαιώνιον.

Ἴασαι Ἁγνή, τῶν παθῶν μȣ τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σȣ ἀξιώσασα, ϗ τὴν ὑγείαν, τῇ πρεσβείᾳ σȣ παράσχȣ μοι.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Μερίδα πανεύφημε, τὴν ἀγαθὴν προέκρινας, πάντα παραδȣ̃σα τὰ τȣ̃ βίȣ, δόξαν ϗ πλȣ̃τον. ἑνὸς γὰρ χρεία ἐστί, μέριμναν ϗ τύρβην τῶν πολλῶν, σὺ ἀπεσκοράκισας, τὴν Μαρίαν ζηλώσασα.

Ὢ ξένον τεράστιον, νεκρὰ μὲν ἐν τῷ μνήματι θαύματα τελεῖ, ὥσπερ τις ζῶσα, κρείττονα λίαν ἢ κατὰ ἄνθρωπον, αἱμάτων ἐκβλύζȣσα κρȣνȣ̀ς, εἰς ἔνδειξιν μείζονα, ὅτι ζῶσιν οἱ δίκαιοι.

Δόξα.

Συνȣ̃σα τῷ κτίστῃ σȣ, ἐν ȣ̓ρανοῖς πανεύφημε, ἔντευξιν ποιȣ̃ ὑπὲρ τῶν πίστει, ἀνευφημȣ́ντων τὴν θείαν μνήμην σȣ, μάρτυς Εὐφημία τȣ̃ Χριστȣ̃, ὑπὲρ ȣ̃ τὸ αἷμά σȣ ὥσπερ θῦμα ἐξέχεας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε δέσποινα τῶν προφητῶν ἡ πρόρρησις, ὄντως ἐπὶ σοὶ πέρας λαμβάνει, ϗ γὰρ συνέλαβες ἐν τῇ μήτρᾳ τῇ σῇ, τὸν λόγον τὸν ἄναρχον πατρός, ὡς ὁ θεῖος σύλλογος, τȣτωνὶ προεκήρυξε.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, ϗ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μȣ τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μȣ ἐπλήσθη, ϗ ἡ ζωή μȣ τῷ Ἅδῃ προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάριον.

Θανάτȣ ϗ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, ϗ θανάτῳ μȣ φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σȣ ϗ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακȣργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς, ἐπίσταμαι, ϗ φρȣρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύȣσαν ὄχλον, ϗ ἐπηρείας Δαιμόνων ἐλαύνȣσαν, ϗ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μȣ ῥυσθῆναί με.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, ϗ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, ϗ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, ϗ τῷ φωτί σȣ ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὦ Δέσποινα ϗ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν ϗ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, ϗ ȣ̓κ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μȣ. ἀλλ᾽ ἡ Θεόν, ϗ Σωτῆρα τȣ̃ Κόσμȣ, ϗ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σȣ̃ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Ὠδὴ ϛ΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Ὡς ἄνθος χόρτȣ ἡ πάνσεμνος, ὁρῶσα Εὐφημία ῥεόμενα πάντα τὰ γήϊνα, δίκην σκυβάλων κατέπτυσεν, ἵνα Χριστὸν κερδήσῃ ὅνπερ ἐπόθησε.

Καθεῖλες κόρη τὸν δράκοντα, τὸν μέγα ϗ πολλὰ ἐπαιρόμενον, ϗ κατεβύθισας ἐν τοῖς κρȣνοῖς τῶν αἱμάτων σȣ. τὸν καθ᾽ ἡμῶν δολίως μηχανευόμενον.

Δόξα.

Ὁρῶντες μάρτυς ὡς ἥδυσμα, ἐν μέσῳ σȣ τὸ λείψανον κείμενον, τὸ ἱερώτατον, πνευματικῶς εὐωχȣ́μεθα, ἁγιασμὸν ϗ ῥῶσιν ἀπαρυόμενοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ξενίζεις πάντας τῷ τόκῳ σȣ, Παρθένε παναγία Θεόνυμφε, ὢ πῶς ἀπείρανδρος ȣ̓̃σα πρὸ τόκȣ γεγέννηκας, ϗ μετὰ τόκον πάλιν ἔμεινας ἄφθορος.

Κοντάκιον, ἦχος β΄.

Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει κατεβάλȣ θερμῶς ὑπὲρ Χριστȣ̃ τȣ̃ νυμφίȣ σȣ, ἀλλὰ ϗ νῦν ὡς τὰς αἱρέσεις ϗ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα ἐν τοῖς ποσὶ τῶν βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι, πρέσβευε διὰ τῆς Θεοτόκȣ, ἡ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων ὅρον λαβȣ̃σα ϗ φυλάττȣσα Πανεύφημε.

Ὁ Οἶκος.

Τί τῶν σῶν ἀθλημάτων, ἢ τί τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἢ τί τῆς σῆς παρθενίας, ἢ τȣ̃ βίȣ τοῦ ἀμέμπτȣ σȣ θαυμάσειέ τις πρότερον; σὺ γὰρ εὔφρανας τὸν πατέρα, ὡς τῷ υἱῷ νυμφευθεῖσα, τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ σαυτὴν κατακοσμήσασα. τίς ἱκανὸς πρὸς ταῦτα; τίς λέγειν νῦν ἰσχύσειεν; ὅσαι σε περιλάμπȣσιν ἀρεταὶ μὴ ὑποδύȣσαι; ὡς ἐξ ἀνατολῆς γὰρ παντὶ φαίνεις ϗ ἀκτινοβολεῖς ἐν γῇ ϗ θαλάσσῃ, ϗ ἐπὶ πᾶσαν ἤπειρον ἁγιάζεις, ϗ μυρίζεις τὰ πέρατα, διὸ τόμον πεπίστευσαι ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων πατέρων ὅρον λαβȣ̃σα, ϗ φυλάττȣσα Πανεύφημε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιά. τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος ϗ πανευφήμȣ Εὐφημίας.

Δίκαζε μάρτυς, ϗ τάφῳ ἐγκειμένη,
Κυρȣ̃σα πίστιν, ἧς ἐνήθλησας πόθῳ,
Θέσκελον ἑνδεκάτῃ ὅρον ἐμπεδοῖ εὐφημίη.

Ἡ Ἁγία αὕτη ϗ πανένδοξος Μεγαλομάρτυς Εὐφημία διέλαμψε κατὰ τȣ̀ς καιρȣ̀ς Διοκλητιανȣ̃, ϗ Πρίσκȣ Ἀνθυπάτȣ τῆς Εὐρώπης, γέννημα, ϗ παίδευμα τῆς πόλεως Χαλκηδόνος ἐξ εὐγενῶν, καὶ Θεοσεβῶν γονέων καταγομένη, ἥτις διαβληθεῖσα τῷ ἡγεμόνι, ὡς χριστιανή, πυρὶ προσωμίλησε ϗ θηρίοις ἐκδίδοται, ϗ ἑτέραις μηχαναῖς κολαστηρίων ἅπερ γενναίως ὑπομείνασα, ἐκομίσατο τὸν τȣ̃ μαρτυρίȣ στέφανον. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον παρὰ τῶν εὐσεβῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Χαλκηδόνῃ διεσώζετο, ὅπȣ ϗ ναὸς περικαλλὴς ᾠκοδόμητο εἰς τιμὴν τῆς ἁγίας. Ἐν τοῖς χρόνοις δὲ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων Μαρκιανȣ̃, ϗ Πȣλχερίας συνεκροτήθη Οἰκȣμενικὴ ἱερὰ Σύνοδος τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα ἁγίων πατέρων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τῆς Χαλκηδόνος, οἵτινες τȣ̀ς περὶ εὐτυχέα ϗ διόσκορον ἀναθεματίσαντες, ϗ τȣ̀ς μίαν φύσιν, ϗ μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ Χριστȣ̃ βλασφημȣ̃ντας καθελόντες, ἐπεὶ ȣ̓κ ἐπείθοντο, ἑτέρως τȣ́τȣς μετέρχονται, δηλαδὴ ἐνέγραψαν τὴν ἐκτεθεῖσαν ὀρθόδοξον πίστιν τόμῳ, ϗ τȣ̀ς αἱρετικȣ̀ς προέτρεψαν ἐν ἑτέρῳ γράψαι τὸ αὐτῶν φρόνημα, ϗ διανοίξαντες τὴν λάρνακα τῆς Πανευφήμȣ Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, ἔθεντο ἐπὶ τȣ̃ ταύτης στήθȣς ἀμφοτέρȣς τȣ̀ς τόμȣς ἐσφραγισμένȣς, ϗ μετὰ ταῦτα παραγενόμενοι, ϗ ἀνοίξαντες τὸν μὲν τόμον τῶν αἱρετικῶν εὗρον ἐρριμμένον ὑπὸ τȣ̀ς πόδας τῆς ἁγίας, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων τόμον κατεχόμενον ὑπὸ τῆς Μεγαλομάρτυρος ταῖς τιμίαις αὐτῆς χερσί. Ὅπερ ἰδόντες, οἱ αἱρετικοὶ μὲν, αἰσχύνης, οἱ δὲ ὀρθόδοξοι χαρᾶς ἐνεπλήσθησαν. Τȣ̃το γȣ̃ν τὸ χάριτας βρύον ἱερὸν τῆς ἁγίας λείψανον ἀκαίρεον ἐκ Χαλκηδόνος μετεκομίσθη ἐν Κωνσταντινȣπόλει πρὸ τῆς ἁλώσεως αὐτῆς, ὅπȣ ϗ ὁ τότε ἀοίδιμος ἐν Πατριάρχαις Κασῖνος ἐν αὐτῷ τῷ Βυζαντίῳ εὐκτήριον ἤγειρε ναὸν εἰς τιμὴν τῆς ἁγίας ἄρτι κοσμηθείσης μαρτυρίȣ στεφάνῳ. Γενομένης δὲ τῆς ἁλώσεως μετατεθέντων πάντων τῶν ἱερῶν λειψάνων ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐν ᾧ ὑπῆρχε τότε τὸ Πατριαρχεῖον, μετετέθη ϗ τὸ τῆς ἁγίας ἐκεῖ. Κᾀκεῖθεν μετατεθέντος τȣ̃ Πατριαρχείȣ ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Παμμακαρίστȣ, μετεκομίσθη σὺν τοῖς λοιποῖς ϗ τὸ τῆς ἁγίας ἱερὸν λείψανον ἐκεῖ. Μετατεθέντος δὲ ἐκεῖθεν τȣ̃ Πατριαρχείȣ ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τȣ̃ ἁγίȣ ἐνδόξȣ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίȣ τȣ̃ τροπαιοφόρȣ, μετηνέχθη ϗ τὸ ἱερὸν τῆς ἁγίας λείψανον ἐν αὐτῷ, ὅπερ θείᾳ εὐδοκίᾳ διασώζεται μέχρι τῆς σήμερον τιμώμενον, ϗ σεβόμενον ȣ̓ μόνον παρὰ τῶν εὐσεβῶν, ϗ ὀρθοδόξων χριστιανῶν

μανῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἑτεροδόξων, βρύον ἰάματα τοῖς μετ' εὐλαβείας προσερχομένοις. καθιερώθη δὲ ἐν τῷ ῥηθέντι πανσέπτῳ ναῷ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν τοῖς δεξιοῖς μέρεσι καὶ παρακκλήσιον ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, ἔνθα κατατεθειμένον ἐστὶ καὶ τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον, καθ' ὃν καιρὸν ἐπὶ τῆς ἀ. Πατριαρχείας τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίου Γρηγορίου ἐκ βάθρων ἀνῳκοδομήθησαν τὰ πατριαρχεῖα, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν τῇ Πατριαρχικῇ αὐλῇ οἰκοδομαί, τελεῖται δὲ ἡ μνήμη, καὶ πανήγυρις τῆς ἁγίας κατὰ τὴν ιά. τοῦ Ἰουλίου, καθ' ἣν συναθροίζονται τὰ πλήθη τῶν ὀρθοδόξων ἀνδρῶν τε, καὶ γυναικῶν τῆς τε Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἑτεροδόξων, καὶ οἱ μετ' εὐλαβείας προσερχόμενοι, καὶ ἀσπαζόμενοι τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον, ἀξιοῦνται πολλῶν ἰαμάτων, ἧς ταῖς πρεσβείαις εἴημεν ἅπαντες περιφρουρούμενοι.

Ὠδή, ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς τριάδος, τὴν φλόγα τῆς Καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάριον.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ Κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ Ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ὠδή, ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ῥαον ἔφερες βασάνων τὴν δριμύτητα, πολύαθλε μάρτυς πανεύφημε, ἐν στερροτάτῳ νοΐ, ἐξ ὕψους λαμβάνουσα θείαν βοήθειαν, ὅθεν ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ πανεύφημος ἀμνὰς καὶ καλλιπάρθενος, πάντας ἐκάλεσε πρὸς εὐωχίαν αὐτῆς, διὸ καὶ εὐφράνθητε πανηγυρίζοντες, καὶ κραυγάσατε, Ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Σὺ διήλεγξας τοῦ εὐτυχοῦς τὴν ἄνοιαν, τοῦ δυστυχήσαντος περὶ τὸ σέβας κακῶς, δεινοῦ Διοσκόρου τε μάρτυς πανεύφημε, ἀναμέλπουσα ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἵλεων μοι τὸν υἱόν σου παναμώμητε, ποίησον δέομαι καὶ μὴ παρίδῃς σεμνή, δεήσεις καὶ δάκρυα θερμῶς προχέοντος, καὶ κραυγάζοντος, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδή, ή. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, Στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ παθῶν τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω Ἁγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδή, ή. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἔστης προβημάτων Εὐφημία, τυράννων παρανομούντων, ἀνδρικώτατα τὸν Χριστὸν κηρύττουσα, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν μὲν ταῖς θελήσεσιν ἅμα καὶ φύσεσι, διὸ καὶ ἔκραζες ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδή,

Ὕλην

Ὕλην γηηρὰν ἀπεποιήσω, Χριστὸν τὸν νυμφίον σου ἐπιποθήσασα, οὗ τινος τοῖς ἴχνεσι μάρτυς ἠκολούθησας, διὸ καὶ συναγάλλῃ πρὸς αὐτὸν κραυγάζουσα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Φρίττω κατὰ νοῦν ἀναλαμβάνων, τοὺς πόνους σου τοὺς δεινοὺς καὶ τὰ παλαίσματα, οἷς ἐνεκαρτέρησας γυναικείῳ, σώματι διὰ πολλὴν ἀγάπησιν, μάρτυς πανεύφημε, πατρός τε καὶ υἱοῦ, καὶ τοῦ θείου πνεύματος τοῦ μόνου Θεοῦ τρισυποστάτου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅρμος γαληνὸς μόνη ἐδείχθης, Παρθένε χειμαζομένων καὶ προσφύγιον, ἔνθα καταφεύγοντες οἱ κλυδωνιζόμενοι, ἐν τῷ τοῦ βίου κλύδωνι, περισωζόμεθα, διό σε κατὰ χρέος ὑμνοῦμεν καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδή, θ'. Ὁ Εἱρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἁγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Τροπάριον.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τοῦ παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα Παρθένε Χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε, καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σε καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Ὠδή, θ'. Ἅπας γηγενής.

Νοῦς οὐκ ἐξαρκεῖ, καὶ λόγος ἀνθρώπινος ἐκδιηγήσασθαι, τὰς ὑπερφυεῖς τιμὰς καὶ δόξας μάρτυς, ἅσπερ ἀπείληφας, συμβασιλεύουσα ἀλήκτα Χριστῷ πανεύφημε, κατ' ἀξίαν δὲ τῶν ἄθλων κεκλήρωσαι, ἀκηράτου τρυφῆς ἀπολαύουσα.

Μύρῳ νοητῷ, ἐχρίσθης πανεύφημε τοῦ θείου πνεύματος, καὶ μυρίζεις πάντοτε τῶν προσιόντων σοι μετὰ πίστεως, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ σώματα, καὶ πᾶσαν αἴσθησιν, δι' ἧς πόρρω ἀποσκορακίζεται ὁ δυσώδης ἐχθρός, καὶ παμπόνηρος.

Ἱεροπρεπῶς, τὴν σὴν ἀξιάγαστον πανηγυρίζομεν, καὶ φαιδρὰν πανήγυριν, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου σήμερον, ἐν ᾧπερ συνηθροίσθημεν χειραγωγίᾳ πολλῇ, τοῦ ποιμένος τοῦ καλοῦ πανεύφημε, ὑπὲρ οὗ ἐκδυσώπει τὸν Κύριον.

Δόξα.

Ἄναρχε τριάς, τοὺς θεολογοῦντάς σε σκέπε καὶ φύλαττε, ἔχεις γὰρ πρεσβεύουσαν περὶ τὴν δόξαν τῆς σῆς λαμπρότητος, μετὰ μαρτύρων πάντοτε, τὴν καλλιπάρθενον Εὐφημίαν, ἧσπερ τὰ μνημόσυνα ἐκτελοῦντες πιστῶς εὐφραινόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι Ἁγνή, προσάγομεν δέσποινα πόθῳ βοῶντές σοι, χαῖρε θρόνε πύρινε, ὑψίστου χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, ὃ ὁ Δαβὶδ προέγραψεν ὄρος πιότατον, Ἀποστόλων χαῖρε ἡ εὐπρέπεια, καὶ ἡμῶν τῶν ψυχῶν τὸ διάσωσμα.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους.

Καὶ θανοῦσα ζωηρόν, αἱμάτων μύρον ἔβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα, καὶ τῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ τὰς πλάκας ταῖς ἀγκάλαις σου Εὐφημία κατέχεις, διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον Ὅμοιον.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἁγνή, καταφυγὴν καὶ δύναμιν, καὶ βοηθόν σε παρέσχεν ἐν ταῖς θλίψεσιν ἡμῶν, καὶ ἐν ταῖς περιστάσεσι. πάντας οὖν ἡμᾶς ῥῦσαι ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Ἦχος πλ. ά.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις παρθενομάρτυς Χριστοῦ. ἡ ἐξ ἑῴας ὡς ἀστὴρ ἀνατείλασα, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην φωταγωγοῦσα φαιδρῶς, ψυχῆς διαυγείᾳ καὶ φαιδρότητι, δι' ἧς θεῖον θέσπισμα, τῶν πατέρων κεκύρωται, καὶ κατῃσχύνθη εὐτυχοῦς γλῶσσα βλάσφημος Διοσκόρου τε, τοῦ δεινοῦ καὶ παράφρονος, χαίροις ἡ ἀ-

πο-

ποσάζουσα κρουνοὺς τῶν αἱμάτων σου, καθαρτικοὺς μολυσμάτων ἐκ τῶν ἁγίων λειψάνων σου, Χριστοῦ τῇ δυνάμει, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δίς.

Δεῦτε τῆς ἀθλοφόρου Χριστοῦ, μετ' ἐγκωμίων τελουμένην πανήγυριν, ὁρῶντες συνευφρανθῶμεν πνευματικῶς ἐν χαρᾷ. ϗ πανευφροσύνως ἑορτάσωμεν, αὕτη γὰρ κατέβαλε, τὸ ἀγέρωχον φρόνημα, τῶν τυραννούντων τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος, ὅθεν ἤρατο κατ' αὐτῶν, μέγα τρόπαιον, ταύτην γοῦν εὐφημήσωμεν, εὐφήμοις ἐν ᾄσμασι τὴν καλλιπάρθενον κόρην τῆς Εὐφημίας φερώνυμον, Χριστὸν δυσωποῦντες, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅρους παραλαβοῦσα σεμνή, ἔνδον τοῦ τάφου εὐσεβῶν κακοδόξων τε, κατεῖχες ἐν ταῖς χερσί σου, οὓς οἱ πατέρες καλῶς, ἄνωθεν πνευσθέντες συνεξέθεντο, τοὺς δὲ κατεπάτησας, ὡς ψευδῆ ϗ ἀντίθεον, τῶν κακοδόξων, οὓς εἰς τέλος κατῄσχυνας, ὅθεν ἅπαντες εὐσεβῶς εὐφημοῦμέν σε. χαίροντες ἐν τῇ μνήμῃ σου, ἧς μάρτυς ὁ πρόεδρος, ὁ ἱερὸς Βυζαντίου ἐπισυνήγαγε σήμερον, διὸ τὸν σωτῆρα ἐκδυσώπησον δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἦχος πλ. δ'.

ΠΑσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς εὐφημίαν, τῆς πανευφήμου Εὐφημίας, ἅπαν γένος ϗ ἡλικία πᾶσα· νεανίσκοι ϗ παρθένοι τὴν Χριστοῦ παρθενομάρτυρα ἐγκωμίοις καταστέψωμεν. νομίμως γὰρ ἀνδρισαμένη, ϗ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεως ἀποῤῥίψασα δι' ἀθλητικῶν πόνων τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν, οὐρανίῳ δὲ ϗ θείῳ στέφει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τῷ νυμφίῳ ϗ Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, ϗ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, ϗ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Κορινθίους β' Ἐπιστολῆς Παύλου.

ΑΔελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς. λέγει γάρ· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, ϗ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι. ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος. ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας. μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ, ἡ διακονία. ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν ἁγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν πνεύματι ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ. διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν ϗ ἀριστερῶν. διὰ δόξης ϗ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας ϗ εὐφημίας. ὡς πλάνοι, ϗ ἀληθεῖς. ὡς ἀγνοούμενοι, ϗ ἐπιγινωσκόμενοι. ὡς ἀποθνήσκοντες, ϗ ἰδοὺ ζῶμεν. ὡς παιδευόμενοι, ϗ μὴ θανατούμενοι· ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ χαίροντες· ὡς πτωχοί, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες, ϗ πάντα κατέχοντες.

Εὐαγγέλιον Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

ΤΩ͂, καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ.

Ζήτει τῇ Δευτέρᾳ τῆς τετάρτης ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.

ΜΗΝΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΩ Ιϛ'.

Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοφανοῦς ἑσπέρας ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ. ἦχος ά.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

ΠΑτέρα τὸν Ἄναρχον πιστῶς, σὺν υἱῷ ϗ Πνεύματι, τὴν ἑνιαίαν Θεότητα, τρόμῳ δοξάσωμεν, ἐκ μὴ ὄντων πάντα εἰς τὸ εἶναι νεύματι, σαφῶς παραγαγόντα, κραυγάζοντες, Θεὲ ἀθάνατε, ἱκεσίαις τῆς Ὁσίας σου, τὸν λαόν σου, οἴκτειρον ὡς εὔσπλαγχνος.

Υἱὸν γεννηθέντα ἐκ Πατρὸς, πνεῦμά τε τὸ Ἅγιον ἐκπορευόμενον, ἅπαντες δοξολογήσωμεν, προσκυνοῦντες πίστει ὡς Θεὸν παντάνακτα, λιταῖς τῆς σῆς Ὁσίας, οἰκτείρησον τοὺς σοὶ λατρεύοντας, σαρκωθεὶς ὁ ὑπερούσιος, ὑπὲρ πάντων γηγενῶν ἀθάνατε.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, σεπτῶς, πάντες προσκυνήσωμεν ἐκ τοῦ Πατρὸς πορευόμενον, ὡς ὁμοούσιον, ϗ υἱῷ ἀῤῥήτως, ἐπαναπαυόμενον, βοῶντες, τὸν λαόν σου ἐλέησον, θείαις δεήσεσι, τῆς ὁσίας σου ὑπερθέου, ἧς τὴν μνήμην, πιστῶς ἑορτάζομεν.

Τερπνὰ τὰ τοῦ βίου νουνεχῶς, σκῆπτρα βασιλείας τε, τῆς ἐπιγείου ὡς ἄθυρμα, ἡγήσω πάνσεμνε, τὸν Θεὸν τῶν ὅλων εὐσεβῶς, ποθήσασα, ἀκτῖσιν ἐναρέτων σου πράξεων, τούτου τετύχηκας, ὃν δυσώπει ῥύσαι ἅπαντας τῶν κινδύνων, ϗ πάσης κολάσεως.

Δόξα. ἦχος πλ. ά.

ΔΕῦτε τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, δεῦτε εὐσεβῶν ἡ ὁμήγυρις δεῦτε εὐφημήσωμεν πόθῳ, Θεοφανὼ τὴν πανσέβαστον. Αὕτη γὰρ σοφῶς τὰ σκῆπτρα, ϗ εὔκλειαν πρόσκαιρον, ἀντ' οὐδενὸς ἡγησαμένη, τὰ οὐράνια ἐπόθησε. ἔρωτι σεβασμίῳ τοῦ βασιλέως Χριστοῦ· ϗ ἐν κόσμῳ βιοῦσα, τοὺς ἐν ἐρήμοις, ὑπερήλασεν, ἀσκητικῶς βιοῦντας, ταῖς ἀκτῖσι τῶν ἐναρέτων αὐτῆς πράξεων. ϗ νῦν ἐν οὐρανῷ, τὸν παντάνακτα ἱκετεύει, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῆς πανήγυριν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, τῆς Ἀπειρογάμου νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος. τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραήλ· νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος· ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραήλ, ἔμεινεν ἄβατος. ἡ ἄμεμπτος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔμεινεν ἄφθορος. ὁ ὢν ϗ προών, ϗ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἡ Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, ϗ τὰ ἀναγνώσματα.

Ζήτει ὄπισθεν σελ. 3.

Εἰς τὴν Λιτὴν ἦχος δ'.

ΠΑ'ντα τὰ ἐν τῷ βίῳ τερπνά, εὔκλειαν, ϗ ὄλβον, ὡς οὐδὲν ἡγησαμένη. ϗ τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπ' ὤμων ἀραμένη, εὐαγγελικῶς αὐτῷ ἠκολούθησας· ϗ νῦν ἐν οὐρανῷ, τῆς θείας αὐτοῦ ἐμφορουμένη δόξης πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁσία θεοφώτιστε, βλαστὸς ἀγαθὸς, τῆς βασιλευούσης τῶν πόλεων, καρπὸς εὐθαλὴς τῆς ὑπερκοσμίου βασιλείας, Θεοφανὼ ἀεισέβαστε, πάσης ἡμᾶς ἀπάλλαξον δυσπραγίας, τῶν αἰωνίων ἀξίωσα ἀγαθῶν, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου.

ἦχος β'.

ΣΕ' τὴν πανἀοίδιμον, ὁσίαν τὴν ὑπερθαύμαστον, Θεοφανὼ τὴν μακαρίαν εὐφημοῦντες κραυγάζομεν, παντὸς κινδύνου ἡμᾶς ἀπάλλαξον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

ὁ αὐτός.

ΠΑ͂σα πόλις, ϗ χώρα, τιμᾷ τὰ πάνσεπτά σου λείψανα, Θεοφανὼ πανέντιμε, ἐν τῇ μεγάλῃ, τοῦ Χριστοῦ κείμενα ἐκκλησίᾳ, ϗ χάριν ἰαμάτων, ἅπαντες ἀντιλαμβάνοντες, ὑμνοῦσι τὸν σωτῆρα τὸν τὴν ἱεράν σου καταλαμψαντα ψυχήν, τὰς θείας αὐτοῦ, ἐκτελέσαι ἐντολὰς, ἐν ὁσιότητι, ϗ δικαιοσύνῃ. ὃν ὑπὲρ ἡμῶν καθικέτευε.

Δόξα ἦχος πλ. β'.

ΤΟ' κατ' εἰκόνα, ἀλώβητον τηρήσασα, τὰς τοῦ παλαμναίου προσβολὰς ῥωμαλαίως καθελοῦσα, ϗ ἐν τοῖς βασιλείοις διανύσασα τὸν βίον ὡς ἐν ἐρήμῳ διῆγες ἀσκητικῶς, τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς κεκτημένη. διὸ ὡς ἐπόθης ἐν θέως τυχοῦσα, Χριστῷ συμβασιλεύεις, Θεοφανὼ ἀξιάγαστε. αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε εὐλογημένη Θεοτόκε, Ἵνα σὲ δοξάζομεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε βασιλέων τῶν ἐν γῇ, ὄλβος, εὐφροσύνη, καὶ τύφος, λίαν ἐνίσχυε, τότε σὺ θαυμάσιε, ὥσπερ ἀθύρματα τὰ τοιαῦτα ἐνόμιζες, καὶ ἐν βασιλείοις, βίον ὁσιώτατον σαφῶς διήνυες. ὅθεν ὁ Χριστός σε, δοξάσας ἄφθορον ἐτήρησεν ὄντως, τὸ σεπτόν σου σκῆνος ἀεισέβαστε.

Ὑπομένων, ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Δεῦτε ὀρθοδόξων, ὁ ἐσμὸς, ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ, λαμπρῶς ἀθροίσθητε, πόθῳ ἑορτάζοντες, τὴν θείαν κοίμησιν, τῆς ὁσίας κραυγάζοντες. Ἱκέτευε μῆτερ, Κύριον τὸν ὕψιστον, ῥύσαι κολάσεως πάντας, τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας, καὶ πανηγυρίζοντας πόθῳ, τὴν σεπτὴν, καὶ θείαν σου πανήγυριν.

Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

Ἅπαντες συνδράμετε, φαιδρῶς, πόθῳ ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην, καὶ ἑορτὴν βασιλίδος ᾄσμασι Θεοφανοῦς τῆς σεπτῆς, βασιλεύσασα ἄριστα παθῶν τῶν ἀτίμων, καὶ καταπαλαίσασα αἰσχρῶν τὴν ἄνοιαν, ὅθεν συνελθόντες ἐν πίστει, πόθῳ ἀσπαζόμεθα ταύτης, τὴν σορὸν, λειψάνων τὴν πανίερον.

Δόξα. ἦχος ά.

Ἀξίως ὦ θεοτίμητε, πᾶσα πνοὴ τιμᾷ σου, τὴν ἱερὰν τῶν λειψάνων θήκην, ἰαμάτων πηγὰς, τοῖς πιστῶς αὐτῇ προσιοῦσι βλύζουσα. ὁ γὰρ πλουσιόδωρος Θεὸς, κατ' ἀξίαν νέμει, τοῖς ἑαυτοῦ θεράπουσι, τὰ δωρήματα. παρ' αὐτοῦ οὖν ἐνθέως πλουτισθεῖσα, παράσχου ἡμῖν, τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ταῖς πρὸς αὐτὸν Ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ πεπλήρωται ἡ τοῦ Ἡσαΐου πρόρρησις. Παρθένος γὰρ ἐγέννησας, καὶ μετὰ τόκον ὡς πρὸ τόκου διέμεινας. Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθεὶς, διὸ καὶ φύσεις ἐκαινοτόμησεν. ἀλλ' ὦ Θεομῆτορ, Ἱκεσίας σῶν δούλων, σοῦ τεμένει προσφερομένας σοι μὴ παρίδῃς. ἀλλ' ὡς τὸν εὔσπλαγχνον, σαῖς ἀγκάλαις φέρουσα, σοῖς ἱκέταις σπλαγχνίσθητι, καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον ἦχος δ'.

Στρατολογία.

Προελομένη τὰ οὐράνια πόθῳ, Θεοφανὼ τὴν βιωτὴν διηνύσω, ἀγγελικῶς ἐν γῇ περιπολεύουσα. Ὅθεν κατηξίωσαι οὐρανίων χαρίτων, σὺν ἀγγέλων τάξεσι, καὶ ἁγίων χορείαις, παρισταμένη τῷ παμβασιλεῖ ὃν ἐκδυσώπει, εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν καθίσματα.

ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ Πόλις ἡ λαμπρὰ, Κωνσταντίνου εὐφραίνου, πλουτοῦσα ἀληθῶς τὴν σορὸν τῶν λειψάνων, ὁσίων, δικαίων τε, γυναικῶν εὐφημότατα, τῆς ὁσίας τε, Θεοφανοῦς βασιλίδος, ἣν τιμῶντες νῦν, δοξολογοῦμεν ἐνθέως Χριστὸν τὸν παντάνακτα.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πανάχραντε Ἁγνὴ, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τὸν Θεὸν, τεξαμένη ἀῤῥήτως, καὶ γάλακτι θρέψασα, σαρκωθέντα τὸν Κύριον. ὃν ἱκέτευε, πάντας ἡμᾶς οἰκτειρῆσαι, τοὺς τιμῶντάς σε, ὡς Θεοτόκον Κυρίως πανύμνητε Δέσποινα.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καταπλήττει πάντα νῦν, ἡ πολιτεία σου σεμνὴ, ὅτι οὖσα βασιλὶς, ἐν ἀνακτόροις ὑψηλοῖς, ἀσκητικῶς, μακαρία ἐπολιτεύσω, ἡττήσας ἀνδρικῶς, τὰς τοῦ ἐχθροῦ μηχανὰς, τελέσασα λαμπρῶς τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολάς· διὸ πιστῶς τιμῶμεν σε ὁσία Θεοφανὼ παναοίδιμε,. Χριστὸν δυσώπει, ὑπὲρ τῶν πίστει, ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Ἕτερον, Θεοτοκίον.

Τῶν Ἀγγέλων χαρμονὴ, τῶν Ἀσωμάτων καλλονὴ,

λονὴ, σωτηρία τῶν βροτῶν, ἡ φωταυγία τῶν πιστῶν μόνη σὺ πέφυκας Θεοτόκε. Ὅθεν σὲ πιστῶς μακαρίζομεν, τιμῶντές σε, Ἁγνὴ ὡς θεόπαιδα, παντὸς κινδύνου ῥῦσαι τοὺς οἰκέτας σου εὐλογημένη Θεόνυμφε, καταξιοῦσα τῶν οὐρανίων, καὶ αἰωνίου λαμπρότητος.

Μετὰ τὸν πολυέλεον, ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθ.

Τὸν ὡραιότατον Χριστὸν ἐπόθησας, οὗ χάριν ἅπαντα, φθαρτὰ κατέλιπες. καὶ βασιλείαν, τὴν ἐν γῇ, ὡς σκύβαλα ἐλογίσω. ὅθεν ὁ ὑπέρθεος, ἀγαθὸς πλουσιόδωρος, λίαν σε ἐδόξασε, πανοσία θεόπνευστε διό σε εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν, Θεοφανὼ ἀειμακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῆς παρθενίας σου, κάλλος τὸ ἄῤῥητον, καὶ τῆς λαμπρότητος, λίαν ὑπέρφωτον, ὁ πλαστουργὸς, ὡς προειδὼς, πανύμνητε Παναγία, μόνην ἡρετίσατο, τῆς αὐτοῦ κατοικήσεως, σὲ τὴν ἀειπάρθενον, Θεοτόκον ἀνέδειξε. διό σε προσκυνοῦμεν Κυρία, αὐτῷ λατρεύοντες Θεόνυμφε.

Εἶτα οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου Προκείμενον ἦχος β'.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ, τὸ, πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν·

Ζήτει ὄπισθεν Σελ. 6.

Εἶτα τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Πλ. ά. Δεῦτε τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, δεῦτε

Ζήτει ὄπισθεν Σελ. 13.

Ο ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. πόθῳ ἄγει νῦν σοὶ Ἰωάννης τόδε.

Ὠδὴ, ά. ἦχος ά.

Χριστὸς γεννᾶται.

Πιστῶς τιμῶμεν ἐν ᾄσμασιν, ὁσία σε πιστῶν ὡς ἀντίληψιν πόθῳ ἐκτελοῦντες ἄριστα τὴν κοίμησίν σου μῆτερ θεοπρεπῶς, κράζοντες ἁγία, ταῖς λιταῖς σου, πρὸς Θεὸν, ἡμᾶς οἰκτείρησον.

Ὁ παντουργὸς πλάστης καὶ Κύριος, τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς σου θεώμενος, λίαν σε λαμπρῶς ἀνύψωσεν, εἰς δόξαν οὐρανίαν, καὶ ἀληθῆ, πάνσεμνε ὁσία, διὸ πάντες εὐσεβῶς σε μακαρίζομεν.

Δόξα.

Θελήσει λαμπροτάτῃ σου, πάνσεμνε, κατέπτυσας βασίλεια πρόσκαιρα, ὦ Θεοφανὼ θαυμάσιε, προείλω τὰ οὐράνια συνετῶς, ὧν νῦν ἠξιώθης τὸν Χριστὸν, ὑπὲρ ἡμῶν, εὐσεβῶς πρεσβεύουσα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς μόνη ἄγαν ὑπέρφωτος, Θεοῦ ἐκ δεξιῶν μόνη ἔστηκας, ὥσπερ ὁ Δαβὶδ προείρηκε, πανύμνητε παρθένε, ὑπερφυῶς. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Παναγία, ἀγαθὴ, θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἄγει σοι ὁσία ὑμνῳδίας ᾠδάς τε καὶ ᾄσματα, πιστῶν χορεία, θεοφρόνως προσκυνοῦσα τὸν κτίσην, ὡς μόνον Θεὸν παντάνακτα, σὲ ἀνυψώσαντα, γῆθεν πρὸς οὐρανὸν, εἰς ἀΐδιον ἀπόλαυσιν.

Ἄγγελοι τιμῶσι τοὺς σεπτούς σου, ἀγῶνας πανόλβιε, ἐκδυσωποῦντες τὸν σωτῆρα, ὡς Θεὸν τῶν ἁπάντων, λαμπρῶς σε ἁγνὴ δοξάσαντα· διὸ τελοῦντες, τὴν σὴν ἑορτὴν, τὸν Χριστὸν, δοξάζομεν.

Δόξα.

Γένος τῶν ἀνθρώπων εὐφημεῖ, τοὺς ἀγῶνας σου πάνσεμνε, ὅτι καθεῖλες τὸν Βελίαρ, ἐν τῷ κόσμῳ τελοῦσα, σεπτὴ πανοσία ἔνδοξε, ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν Χριστὸν ἐκτενῶς, μῆτερ καθικέτευε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔχεις παναγία, κυριότητα πάντων ὡς τέκουσα, μήτηρ τοῦ πάντων βασιλέως. ὃν δυσώπει ἀπαύστως, σῶσαι πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε καὶ ἀπαλλάξαι φθορᾶς καὶ παθῶν, καὶ γεέννης, ἅπαντας.

Κάθισμα ἦχος ά.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Τιμῶμεν τὴν σεπτὴν, καὶ ἁγίαν σου μνήμην, σοφὴ Θεοφανὼ, καταλείψασα πάντα, τὰ πρόσκαιρα τάχιστα, οὐρανίων τετύχηκας. ὅθεν πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Δεσπότῃ, ῥῦσαι ἅπαντας, τῆς ἐν τῷ ᾅδῃ γεέννης, καὶ πάσης κολάσεως.

Θεοτο-

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Πανύμνητε σεμνή, ἡ Θεὸν τετοκυῖα, οἰκτείρησον ἡμᾶς τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, ὡς μόνην πανάχραντον, βασιλίδα ἀθάνατον. πάντας λύτρωσαι τῶν ἀδοκήτων κινδύνων, ἀξιώσασα, τῆς οὐρανῶν βασιλείας πανάχραντε Δέσποινα.

Ὠδὴ, δ'. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Ἵνα σε Ἁγνὴ Θεοπρεπῶς ὑμνοῦντες μακαρίζομεν, Θεοφανώ, ὁσίων καύχημα, ἱκέτευε τὸν Χριστὸν ἐκτενῶς ἀειμνηστε, ῥῦσαι τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας, ἐκ πάσης φθοροποιοῦ, καὶ τῶν ἀντιπάλων σκαιότητος.

Νόες οἱ οὐράνιοι σεμνή, τιμῶσί σε ἀοίδιμε Θεοφανώ, ὁσίων καύχημα ἱκέτευε τὸν Χριστὸν, ῥῦσαι τοὺς τιμῶντάς σε, πάντων δυσχερῶν, καὶ ἐναντίων, δωρούμενον τοῖς πιστοῖς, ἔλεον καὶ χάριν οὐράνιον.

Δόξα.

Ὕμνους, καὶ ᾠδὰς πρὸς τὸν Θεὸν, ἀνέπεμπες ἀείμνηστε, Θεοφανὼ ἀεὶ δακρύουσα. διὸ εἰς ἄνω μονὰς ἤρθης, καὶ σκηνώματα, Θεὸν προσκυνοῦσα ἀσινέως, ὃν ἐκδυσώπει ἀεὶ, ὑπὲρ τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ ἀνάκτορον [illegible], γέγονας πανύμνητε Θεὸν τεκοῦσα ἀθάνατον, [illegible] πάντας ἁμαρτωλοὺς, ἐλεοῦντα χάριτι, ὃν ἀεὶ ὑμνοῦντες ὡς Δεσπότην, τιμῶμέν σε ἀγαθή, ῥῦσαι τοὺς πιστοὺς, τῆς κολάσεως.

Ὠδὴ, έ. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Σὲ πάντες, τιμῶμεν ὁσία σεμνή, ὡς Χριστὸν ὁλοψύχως ποθήσασαν. καὶ πάντα καταλείψασα, τὰ τῆς ἀνάγκης. ὅθεν τῶν οὐρανίων ἠξιώθης παστάδων, ζῶσα τῷ κτίστῃ σου, εἰς αἰῶνας, πανσέβασμιε.

Ὁ πάντων δεσπότης Χριστὸς, ὁ Θεὸς, οὐρανίων θαλάμων ἠξίωσε, τιμήσας σε, ἀοίδιμε, ὡς γύναιον σεμνόν. διὸ ἐν τοῖς ὑψίστοις, αὐτῷ παρισταμένη, ὑπὲρ πάντων, πρέσβευε. τῶν τιμώντων σε ἀοίδιμε.

Δόξα

Ἱκέτευε μῆτερ Χριστὸν τὸν Θεὸν, οἰκτειρῆσαι, ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπον λίαν γὰρ ἁμαρτάνοντες, οἱ ἄθλιοι ἀεὶ, πτοούμεθα εἰκότως, τὴν ὀργὴν τὴν δικαίαν, ἐξ ἧς ἡμᾶς λύτρωσαι, ἱκεσίαις σου, ἀείμνηστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰδόντες οὖν κόρη μαρία σεμνή, τὸ ὑπέρτατον ὕψος τῆς δόξης σου ὑμνοῦντες, προσκυνοῦμέν σε, βοῶντες ἀγαθή, ἀπείρῳ σου ἐλέει, ῥῦσαι ἡμᾶς κινδύνων, τῆς γεέννης, καὶ πάντων, τῶν δυσχερῶν ἁπάσης θλίψεως.

Ὠδὴ, ς'. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ὦ Θεοφανώ, ὁσίων τὸ καύχημα, τιμῶμέν σε πίστει παναοίδιμε, πόθῳ κράζοντες, τοὺς τιμῶντάς σε νόσων, ἀπάλλαξον, ταῖς πρεσβείαις σου, ὁσίων ἐγκαλλώπισμα. ἵνα εὐσεβῶς ἐν ᾄσμασι, τὴν σεπτήν σου, τελοῦμεν πανήγυριν.

Ἅπαντες πιστοὶ, πόθῳ ἑορτάζομεν, τὴν μνήμην σεμνὴ τῆς σῆς κοιμήσεως, εὐφραινόμενοι καὶ ὑμνοῦντες Χριστὸν τὸν ὑπέρθεον, ἱκεσίαις ἐλεήμον τῆς ὁσίας σου, πάντας τῶν δεινῶν ἀπάλλαξον, καὶ κολάσεως ῥῦσαι ἀθάνατε.

Δόξα.

Νῦν ἐν οὐρανοῖς, ὑπάρχουσα πάνσεμνε, ὑμνεῖς τὸν Χριστὸν, τὸν ὑπεράγαθον, ὦ Θεοφανώ, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει τιμώντων σε, καθικέτευσον ῥυσθῆναι τῆς κολάσεως, ἵνα πόθῳ ἐκτελοῦμεν, ᾄσμασι, τὴν σεπτὴν ἑορτήν σου ἀοίδιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νόσων, καὶ δεινῶν, καὶ πάσης κολάσεως, τὸν κόσμον Ἁγνὴ ῥῦσαι ἐλέει σου, ὡς λύουσα πάναγνε παρθένε Θεόνυμφε, ἵνα πιστῶς ὑμνῶμέν σε, τὴν ἀειπάρθενον προσκυνοῦντες τὴν σεπτὴν κοίμησίν σου Θεοτόκε πιστῶν ἡ ἀντίληψις.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνη.

Ἑορτήν σου σήμερον, τὴν λαμπροτάτην, ἐκτελοῦντες κράζομεν, Θεοφανώ. πανευσεβῶς, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, διάσωσον, τῶν ἀδοκήτων, λιταῖς σου, πρὸς Κύριον.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ τῶν ἁπάντων πλαστουργὸς, καὶ βασιλεὺς τῶν ὅλων, τὸ τῆς ψυχῆς εἰλικρινὲς, τῆς σῆς ὦ πανοσία, προγνοὺς πανσόφως, τῶν φθαρτῶν, ὕψωσέ σε ἐνθέως, λαμπρύνας σε τῶν ἀρετῶν, ἀκτῖσιν, ὥσπερ δέον. νῦν δὲ ἐν οὐρανοῖς αὐτῷ συμβασιλεύουσαν, ὑμνοῦμέν σε κράζοντες μετὰ πόθου, διάσωσον ἡμᾶς

ἡμᾶς τῶν ἀδοκήτων, λιταῖς σου πρὸς τὸν Κύριον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ις'. τῆς ἁγίας καὶ θαυματουργοῦ Θεοφανοῦς τῆς βασιλίσσης.

Σκῆνος γηρὸν, λέπτυνας μακαρία,
Ἀπῆρας ὦκα εἰς μονὰς τῶν ἁγίων,
Φαίδιμον, ὑψ᾽ ἐς ἄνω ἄστυ δράμες ὦ Θεοφανώ.

Αὕτη ἡ μακαρία ὑπῆρχε γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἕλκουσα τὸ γένος ἐξ αἵματος βασιλικοῦ, ἐκ τῶν περιβλέπτων μαρτινακίων, θυγάτηρ Κωνσταντίνου τὴν ἀξίαν Ἰλλουστρίου, καὶ μητρὸς Ἄννης, καταγομένης ἐκ τῆς ἀνατολῆς, οἱ γονεῖς οὖν αὐτῆς ἐλυποῦντο καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, ἐπειδὴ δὲν εἶχον παιδίον. ὅθεν καὶ ἐπεκαλοῦντο εἰς βοήθειάν τους τὴν Παναγίαν Θεοτόκον, εἰς τὸν ἐκείνης πανσεβάσμιον ναὸν, τὸν ὄντα ἐν τοῖς Φωρακίου, ἔνθα πᾶσαν τὴν ἡμέραν διανύοντες, καὶ τὰς δεήσεις αὐτῶν καὶ ἱκεσίας, ἀφθόνως ἐκεῖσε προσφέροντες, πρὸς αὐτὴν ἔλεγον· ἄμποτες ὦ Δέσποινα, καὶ κυρία τοῦ κόσμου, νὰ λυθῇ ἡ κατατρύχουσα ἡμᾶς τοὺς δούλους σου, καὶ λυποῦσα ἀτεκνία, καὶ τῶν παιδίων παντελὴς ὑστέρησις. καὶ ἐπειδὴ ἡ θερμὴ αὐτῶν, μετὰ πίστεως ζήτησις εἰσηκούσθη εἰς τὴν Θεοτόκον, συλλαβοῦσα ἡ Ἄννα, ἔτεξε παιδίον θῆλυ, τουτέστιν αὐτὴν τὴν μακαρίαν Θεοφανώ. Ἀφ᾽ οὗ δὲ ἀπεγαλακτίσθη καὶ ἔφθασεν εἰς ἡλικίαν χρόνων ἕξ, ἐκπαιδεύουσιν αὐτὴν οἱ γονεῖς της μὲ τὰ θεῖα, καὶ ἱερὰ γράμματα, ἣν βλέποντες προκόπτουσαν, οὐ μόνον εἰς αὐτὰ, ἀλλὰ εἰς πᾶσαν ἄλλην καλὴν ἰδέαν τῶν ἀρετῶν, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς ἔχαιρον, καὶ ἐσκίρτων, λογιζόμενοι, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλουν λάβῃ, καὶ τοὺς καρποὺς τῆς καλλιτεκνίας των ἀφ᾽ οὗ δὲ ἡλικιώθη, καὶ ἐπρόκοπτεν εἰς τὰ ὅμοια προτερήματα, μᾶλλον δὲ, εἰς τὰ κρείττονα καὶ καλλιώτερα, καὶ ζήτησις γέγονε κόρης ὡραίας καὶ ἐναρέτου, παρὰ τῶν τότε αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Βασιλείου τοῦ Μακεδόνος, καὶ Εὐδοκίας τῆς Αὐγούστης οἱ συγκλητικοὶ ἐπρόβαλον τὴν Θεοφανώ, εἰς τὴν ὁποίαν πάντα τὰ καλὰ προτερήματα ἀληθῶς οἱ βασιλεῖς εὑρίσκοντες, νόμῳ γάμου, συνάπτουσιν αὐτὴν, Λέοντι τῷ σοφῷ υἱῷ αὐτῶν καὶ βασιλεῖ, ὑπὲρ ὧν καὶ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης πᾶν τὸ ὑπήκοον αὐτῶν ἐπληροῦτο. ὁ πονηρὸς ὅμως διάβολος, ὁ ἐπίβουλος καὶ ἀνατροπεὺς πάντων τῶν ἀγαθῶν, ἐνσπείρας εἰς τὴν ἀκοὴν τοῦ βασιλέως Βασιλείου μετὰ τοὺς γάμους, ζιζάνιά τινα καὶ σκάνδαλα, ἅτινα ἐκινήθησαν παρὰ τοῦ Θεοδώρου τοῦ σανταβαρηνοῦ, τοῦ εὐχαΐτων ἐπισκόπου, φυλακώνει τὸν υἱὸν Λέοντα μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Θεοφανοῦς, εἰς ἕνα τῶν βασιλικῶν θαλάμων, γυμνώσας πρότερον αὐτοὺς πάντων τῶν βασιλικῶν παρασήμων, καὶ ἔχων ἐκεῖ πεφυλακωμένους αὐτοὺς, τρεῖς ὁλοκλήρους χρόνους, ὥστε ὀπὲ καὶ ὀλίγον ἔλειψεν, ὡς λέγουσι, νὰ τὸν τυφλώσῃ, ἂν ὁ τότε Πατριάρχης Ἰγνάτιος, καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς συγκλήτου, πολλὰ παρακαλέσαντες, δὲν ἤθελαν δυσωπήσωσι τὸν βασιλέα, ὅστις κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἐγκαινίων τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ, καταλλαχθεὶς δι᾽ αὐτῶν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Λέοντι, ἐξῆλθε μετ᾽ αὐτοῦ εἰς τὴν πανήγυριν. νοσήσας δὲ ὁ βασιλεὺς Βασίλειος νόσῳ δεινῇ, καὶ ἀποθανὼν, καὶ αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Λέων ὁ σοφὸς, τότε καὶ ἡ τιμία Βασίλισσα Θεοφανώ, σὺν αὐτῷ βασιλεύσασα, καὶ ἐπὰ μέσα εἰς τὰ βασιλικὰ παλάτια, οὐδόλως ἄλλο ἐπεμελεῖτο, καὶ ἐφρόντιζεν, ὡς τῆς ψυχικῆς σωτηρίας, τὴν δόξαν τῆς βασιλείας, καὶ τὰ τερπνὰ καὶ ἡδέα τοῦ παρόντος βίου, νομίζουσα ὡς ἀράχνην. ἐκ ἔλειπε δὲ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἀπὸ τὸ νὰ θεραπεύῃ τὸν Θεὸν, μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους, καὶ ᾠδὰς πνευματικὰς, καὶ νὰ καταπραΰνῃ τὴν δικαίαν αὐτοῦ καθ᾽ ἡμῶν ὀργὴν, μὲ τὰς πλουσίας πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς ἐλεημοσύνας. Διότι φοροῦσα ἔξωθεν τὰ ἀστηρὰ καὶ ἀλουργόχροα τῶν βασιλικῶν ἐνδυμάτων, καὶ ἐνδεδυμένη τὸν ἄλλον στολισμὸν, ἔνδοθεν ὅμως ἐταλαιπώρει κρυφίως τὸ σῶμά της, κατατρύχουσα [illegible] μὲ τὰ ῥάσα, καὶ προκρίνουσα τὴν ἀσκητικὴν δίαιταν, καὶ λιτώδη τροφὴν τῆς ξηροφαγίας, κατεφρόνει καὶ ἀπεσκοράκιζε τὰς πολυτελεῖς καὶ σπαταλώδεις τραπέζας, τρεφομένη μόνον μὲ ἁπλῆν τροφὴν τοῦ ἄρτου καὶ τῶν λαχάνων. τὰ δὲ ἐκ τῶν βασιλικῶν αὐτῆς εἰσοδημάτων συναγόμενα χρήματα, καὶ ἄλλα ἐντιμα κειμήλια, τὰ δωρούμενα αὐτῇ παρά τε τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν ἄλλων συγκλητικῶν, διαμοιράζουσα ἀφθόνως τοῖς ἐνδεέσι καὶ πένησι, καὶ τὰ πολύτιμα τῶν ἐνδυμάτων ἑαυτῆς τοὺς γυμνητεύοντας ἐνδύουσα, εἰς χήρας τε καὶ ὀρφανὰ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα αὐταρκῶς ἐχορήγει. τίς διηγήσεται τοὺς θησαυροὺς καὶ χει-

κειμήλια, μὲ τὰ ὁποῖα κατεπλούτιζε τὰ τῶν μοναστῶν πτωχὰ μοναστήρια; πῶς ἐπεμελεῖτο καὶ ἐφρόντιζε διὰ τοὺς δούλους της, ὡσὰν νὰ ἦτον ἀδελφοί της; δὲν ἐφώνησε ποτὲ κανένα ἁπλῶς μὲ τὸ ὄνομά του, ἀλλ' ἐφώνει τὰς κλήσεις πάντων μὲ τό, κύριέ μου, οὐκ ὁρκωμότησε πώποτε, οὐκ ἐξῆλθεν ἐκ τῶν χειλέων αὐτῆς ποτέ, λόγος ψευδής, ἢ ὕβρις κατ' ἄλλου, οὐκ ἔπαυσε ποτὲ κρυπτῶς σκυθρωπάζουσα, νὰ κλαίῃ, καὶ νὰ καταβρέχῃ τὴν στρωμνὴν αὐτῆς μὲ δάκρυα, κατὰ τὸν Προφητάνακτα Δαβίδ. ἥτις στρωμνή, μᾶλλον ὁποῦ ἐφαίνετο εἰς τοὺς οἰκιακούς, κατεστρωμένη μὲ χρυσοΰφαντα ὑφάσματα, ἀφ' οὗ ὅμως ἔφθανεν ἡ νύξ, ἐγειρομένη ἐξ αὐτῆς, ἐκοιμᾶτο ἐπάνω εἰς μίαν ψάθαν, καὶ εἰς τρύχινα πανία, τὰ ὁποῖα ἦν ἐστρωμένα κατὰ γῆς, ὥραν ἐξ ὥρας ἀνισταμένη, καὶ εἰς Θεὸν τὰς αἰνέσεις αὐτῆς, καὶ δοξολογίας ἀναπέμπουσα. διὰ τοῦτο ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς σκληραγωγίας, κατεκράτησεν αὐτῆς ἡ σωματικὴ ἀρρωστία. αὐτὴ ὅμως εἰς αἰτίαν ἐγκρατείας καὶ ἀρετῆς λαβοῦσα τὴν νόσον, οὐκ ἔπαυσε διαθρύπτουσα, καὶ διαμοιράζουσα εἰς τοὺς πεινῶντας τὸν ἄρτον, καὶ μελετῶσα ἐν τῷ στόματι αὐτῆς τοὺς θείους ὕμνους, ψάλλουσα πάντοτε τὰ ἱερώτατα λόγια τοῦ Προφητάνακτος Δαβίδ. οὐκ [illegible] παρ' αὐτῆς, οὐδὲ παρεωράθη ἡ ἐπταγ[illegible] τοῦ Κυρίου, οὐκ ἔδωκεν ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς βλεφάροις αὐτῆς νυσταγμὸν ἀν[illegible]ύσεως, χωρὶς δακρύων, συμπάσχουσα, καὶ λυπουμένη τὰς τῶν ἀλλοτρίων συμφοράς, ἀλλὰ σὺν δάκρυσιν ἐκλιπαροῦσα, καὶ ἱκετεύουσα τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ τοῖς ἐνδεέσι μεγάλως βοηθοῦσα, καὶ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν προστάτις θερμὴ φαινομένη, καὶ τοῖς ἐν θλίψεσι καὶ ἀθυμίᾳ τοῦ βίου χειμαζομένοις, εὐθυμία ὑπάρχουσα καὶ παράκλησις. πάντα δὲ τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ διὰ Χριστὸν ἀπαρνησαμένη, καὶ τὸν χρηστὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν λαβοῦσα, καὶ τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀραμένη, τὸν ἐλπιζόμενον ἐκεῖνον καὶ ἡτοιμασμένον τοῖς δικαίοις στέφανον ἐκληρώσατο. Αὕτη γνωρίσασα τὴν ἐκ τοῦ σώματος καὶ τοῦ κόσμου, ἐκδημίαν αὐτῆς, προσκαλεσαμένη πάντας, πρὸς ἀλλήλους ἀσπάσασθαι τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν παρεκάλεσεν· καὶ τούτου γενομένου, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο. ἧς τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν λείψανον μεγάλως τιμήσας, ὁ βασιλεὺς Λέων ὁ σύζυγος αὐτῆς, καὶ θεῖον ναὸν ἀνοικοδομήσας, εἰς τὸ αὐτῆς ὄνομα, ἐν αὐτῷ κατέθετο. ὅπερ καὶ μέχρι τῆς σήμερον μετὰ παρέλευσιν 900 ἐτῶν καὶ ἔτι πρός, σώζεται σῶον καὶ ἀβλαβὲς ἐν τῇ τοῦ Πατριαρχείου μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ὁμοῦ μὲ ἕτερα δύο ἱερὰ λείψανα, ἕν, τῆς ἁγίας Εὐφημίας, καὶ ἕτερον, (ὅπερ κατὰ παράδοσιν ἔχομεν) Μαρίας Σαλώμης· καθ' ἑκάστην ἄπειρα, ἐκτελοῦν τὰ θαυμάσια, τοῖς μετὰ πόθου προσερχομένοις αὐτῷ, καὶ μετ' εὐλαβείας καὶ πίστεως αἰτοῦσι παρ' αὐτοῦ τὴν βοήθειαν. ἧς ταῖς πρεσβείαις ῥυσθείημεν ἅπαντες, τῶν ἐπικειμένων ἡμῖν δεινῶν, ἀξιωθέντες τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας. Ἀμήν.

Ὠδή, ζ'. Οἱ παῖδες εὐσεβείας.

Ἡ Μνήμη σου σήμερον εὐφραίνει, χορείας τῶν εὐσεβῶν ἀειμακάριστε, τιμῶντας σου τοὺς ἀγῶνας μετ' ἐκπλήξεως, καὶ πρὸς Θεὸν χαρμονικῶς ἀνακραυγάζοντας, ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σήμερον ἁγία σὲ ὑμνοῦμεν, τιμῶντές σου τοὺς ἀγῶνας ἀεισέβαστε, οὓς ἔτλης νεανικῶς ὁσία πάνσεμνε, καὶ εὐσεβῶς βοῶμεν πρὸς κύριον. ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Τοῦ κόσμου σεμνή, τὴν φαντασίαν, καὶ ὄλβον βασιλικόν, καὶ πᾶσαν εὔκλειαν, κατέλιπες ὡς οὐδὲν θαυμασιώτατα, ποθοῦσα σε Χριστόν, πρὸς ὃν ἐκραύγαζες. ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεήσεων οἰκετῶν σου Θεοτόκε, ἐπάκουσον, ἀνυμνούντων σε, μητρόθεε, πάντας τῶν δεινῶν νυῦ ἀπαλλάττουσα, βοῶντας μετὰ πόθου, πρὸς τὸν Κύριον ὁ τῶν πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδή, ή. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ἔδειξας Θεοφανὼ ἁγιωτάτη, ὅτι ῥάδιον πέλει τῷ ὄντι, ἀρετὴν ἐργάσασθαι, καὶ ἐν κόσμῳ ὡς ἀληθῶς, ὥσπερ σὺ ἐτέλεσας λαμπρότητα. διό σε τιμῶντες, ἀνακράζομεν. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔσω τῶν τῆς βασιλείας ἀνακτόρων, βασίλισσα πέλουσα ἁγία, βίον μέντοι ἄριστα, τὸν ἐπίπονον θαυμαστῶς, ἀπηρτίσω μακαρία ἀνακράζουσα. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δό-

Δόξα.

Θαύματος μεγίστου ὄντως πέλει, ἡ σεπτὴ πολιτεία σου μῆτερ. κόσμῳ γὰρ ἐτέλεσας, βίον λίαν ἀγγελικόν, καταισχύνασα Βελίαρ τὸ ὑπέρογκον. διό σε πιστῶς ἀεὶ δοξάζομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου ᾄσμασι, καὶ ὑπερυψοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄνασσα τῶν οὐρανῶν, παντός τε κόσμου, σὺ ὑπάρχεις Θεοτόκε Μαρία. ὑπὲρ νοῦν κυήσασα, τὸν παντάνακτα, ἀληθὴς Θεοτόκος ἐχρημάτισας Θεόνυμφε. διό σε πιστῶς πάντες δοξάζομεν, ἀνυμνοῦντές σε κόρη θεόνυμφε, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδή, θ'. Τύπον τῆς Ἁγνῆς.

Πόλις ἡ πατρίς σου πάνσεμνε, ἡ βασίλειος λίαν σε σέβεται, ἤδη τὴν σορὸν τῶν σῶν λειψάνων θαυμάζουσα, καὶ πιστῶς εὐφημεῖ σε κραυγάζουσα, Θεοφανὼ ὁσία, λιταῖς σου πάντας διατήρησον.

Τύπος ἐναρέτων πράξεων, τῇ σῇ πατρίδι, γεγονυῖα ἀπέδειξας, ἅπαντα πιστὸν ἰσχύειν ῥᾷον ἐργάσασθαι, ἐντολὰς τοῦ Κυρίου, βουλόμενον, καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἄγειν, ὥσπερ αὐτή, ἀειμακάριστε.

Δόξα.

Πόθῳ σοὶ βοῶ ἀοίδιμε, Θεοφανώ, ὁ νῦν συνθεὶς σου ἐφύμνια, θείαις σου λιταῖς, ἀμπλακημάτων ἀπάλλαξον, καὶ κολάσεως ῥῦσαί με τάχιστα, ἵνα πιστῶς ὑμνῶ σε, εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀξιάγαστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα οὐρανῶν στρατεύματα, δοξολογεῖ σε, ὑπερύμνητε δέσποινα. σὺ γὰρ ἀγαθή, πάντας κατηύγασας χάριτι, ὡς τεκοῦσα Θεὸν τὸν παντάνακτα. διό σε ἱκετεύω, κἀμὲ οἰκτείρησον, ἐλέει σου.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πόλις ἡ βασιλεύουσα, ἡ Κωνσταντίνου σκίρτησον, πλουτοῦσα σκῆνος τὸ θεῖον, Θεοφανὼ τῆς ἁγίας. αὐτὴ γὰρ ὥσπερ σκύβαλα, ἡγήσατο τὰ πρόσκαιρα, ποθοῦσα τὰ οὐράνια, ὧν καὶ τυχοῦσα πρεσβεύει, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ σωτῆρι.

Θεοτοκίον.

Παντάνασσα Θεόνυμφε, εὐλογημένη δέσποινα ἡ μήτηρ τοῦ βασιλέως, τὸ ἄνθος τῆς Παρθενίας, ἀγγέλων ἡ εὐπρέπεια, οὐρανίων ἀγλάϊσμα, τὸ μέγα καταφύγιον, ὑμνοῦμέν σε παναγία, ὡς σωτηρίαν τοῦ κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἦχος ά.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν εὐσεβούντων, τὰ στίφη, δεῦτε συνδράμετε, ὑμνοῦντες τὸν σωτῆρα, τὸν Θεὸν τῶν ἁπάντων, δοξάσαντα, ἐν κόσμῳ τὴν φανεῖσαν, θαυμαστὴν ἐν ᾄσμασι, Θεοφανώ, τὴν ἁγίαν ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν Κύριον πρεσβεύουσαν.

Ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία λαμπρὰ καὶ εὔσημος, ἁπασῶν ἡ μεγίστη, πλουτοῦσα θεοφρόνως, τὸ πάνσεπτόν σου σκῆνος Θεοφανώ, ἀνακράζει πρὸς κύριον. αὐτῆς πρεσβείαις παντάναξ, ῥῦσαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ὁ προειδώς σου, ὁσία κλίσιν τὴν ἔνθεον, ἣν ἔσχες θεοφρόνως πρὸς Χριστὸν τὸν σωτῆρα, προέτρεψεν εἰκότως τοὺς εὐσεβεῖς, τοῦ συνθεῖναι ἐφύμνια, καὶ ἐκτελεῖν, τὴν ἁγίαν σου ἑορτήν, πανοσία, εὐφημότατα.

Ἐν οὐρανοῖς, σὺν ἀγγέλοις, ὑμνοῦσα πάνσεμνε, τὸ ἄρρητον καὶ θεῖον, τῆς ἁγίας τριάδος, ὑπέρτατον τῷ ὄντι, ὑπὲρ ἡμῶν, [illegible]ως ἱκέτευε, ὅπως ῥυσθῶμεν κινδύνων, καὶ δυσχερῶν, καὶ κολάσεως, πανεύφημε.

Δόξα ἦχος πλ. ά.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε πιστῶν ἡ δὲ μήγυρις, δεῦτε εὐφημήσωμεν ὕμνοις, Θεοφανὼ τὴν θεόφρονα. αὕτη γὰρ τὰ τοῦ βίου, τερπνά, καὶ ἐπιγείου βασιλείας τὸ κράτος. ἀντ' οὐδενὸς [illegible] ἡγησαμένη τὰ ἄνω ἐνθέως προείλετο. καὶ νῦν περὶ τὸν θρόνον τοῦ παντάνακτος σὺν ἀσωμάτοις δοξολογοῦσα, πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά.

Ὁ Ἀπόστολος. καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Ζήτει ὄπισθεν Σελ. 12.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

ΤΕΛΟΣ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

των φιλολόγων συνδρομητῶν τοῦ παρόντος.

Σώμ.

Τὸ Παγκάριον τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας 10.
Ὁ Πανιερώτατος ἅγιος Ἀγκύρας κύριος Ἰωαννίκιος. 2.
Ὁ Πανιερώτατος ἅγιος Ἐλασσῶνος κύριος Ἰωαννίκιος. 1.
Ὁ Θεοφιλέστατος ἅγιος παιωνίας κὺρ Κύριλλος. 1.
Ὁ Πανοσιολογιώτατος ἅγιος δευτερεύων κὺρ Καλλίνικος. 1.
Ὁ Πανοσιολ. ἅγιος τριτεύων κὺρ Εὐγένιος. 1.
Ὁ τοῦ ἁγίου κυζίκου πρωτοσύγκελλος Θεόφιλος. 1.
Ὁ Πανοσιολ. ἅγιος Πορτάρης τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας κὺρ Παρθένιος. 3.
Ὁ Πανοσιώτατος μέγας ἀρχιμανδρίτης κὺρ Ἰωσήφ. 1.
Ὁ Πανοσιώτατος σύγκελλος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας κὺρ Δοσίθεος. 1.
Ὁ Πανοσιώτατος ἐφημέριος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας κὺρ Ἀγάπιος ὁ ἐκ τῆς νήσου ἀναφῆς. 2.

Ὁ Εὐγενέστατος ἄρχων [illegible]μινιάρης Ἰωάννης. 1.
Ὁ Ἐντιμολογιώτατος μέγας γραμματικὸς σπυρίδων. 1.
Ὁ λογιώτατος γραμματικὸς τοῦ κοινοῦ Κωνσταντῖνος νικόλαος [illegible]πόλεως. 2.
Ὁ λογιώτατος γραμματικὸς τοῦ κοινοῦ Κωνσταντῖνος κορέσιος ὁ ἐκ σίφνου. 3.
Ὁ [illegible]ώτατος λαμπαδάριος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας Γρηγόριος. 1.
Ὁ μουσικολογιώτατος δομέστικος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας Κωνσταντῖνος. 1.
Ὁ μουσικολογιώτατος δομέστικος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας Μάρκος. 1.
Ὁ λογιώτατος νομικὸς Ἰωάννης ὁ ἐκ λαίρου. 1.
Ὁ λογιώτατος ἔκδικος Νικόλαος σπαντωνίδης. 1.
Ὁ λογιώτατος Γεώργιος καλίας. 1.
Ὁ λογιώτατος Γεώργιος παναγιώτου δημητζιάνου. 1.
Ὁ λογιώτατος Γεώργιος πετρόπουλος. 1.
Ὁ λογιώτ. Γεώργιος δημητρίου ἀρμυρόπουλος. 1.
Ὁ λογιώτατος Μιχαὴλ ἀνεψιὸς τοῦ διδ. γεωργίου. 1.

Σώμ.

Ὁ τοῦ ἁγίου Καισαρείας ἀρχιδιάκονος Σεραφείμ. 1.
Ὁ τοῦ ἁγίου Ἐφέσου ἱεροδ. Νικόδημος ὁ ἐξ ἄνδρου. 1.
Ὁ τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας ἱεροδ. Ἱερεμίας ὁ ἐκ καλύμνου. 1.
Ὁ τοῦ ἁγίου Κυζίκου ἀρχιδ. Σεραφεὶμ χῶος. 1.
Ὁ τοῦ ἁγίου Δέρκων Ἄνθιμος ὁ ἐκ γανοχώρου. 1.
Ὁ Προκόπιος ἁγιοταφίτης. 1.
Ὁ Πανοσιώτατος ἀρχιμανδρίτης, καὶ προεστὼς τῆς ξένης Παγκράτιος. 1.
Ὁ πανοσιολ. ἱεροδιάκονος Γεράσιμος βυζάντιος. 1.
Ὁ τοῦ ἁγίου Ἀθηνῶν ἱεροδ. Γαβριὴλ ὁ ἐξ ἀθηνῶν. 1.
Ὁ τοῦ ἁγίου Δράμας ἱεροδ. Ἄνθιμος ὁ ἐκ σερρῶν. 1.
Ὁ τοῦ ἁγίου Ἐλασσῶνος ἱεροδ. Μελέτιος. 1.
Ὁ τοῦ μεγάλου πρωτοσυγκέλλου ἱεροδιάκονος Ἰγνάτιος σίφνιος. 1.
Ὁ τοῦ μεγάλου πρωτοσ. Ἰωάννης πελοποννήσιος. 1.
Ὁ Ἀνδρέας Γεωργίου ἐξ ἀδριανουπόλεως. 1.

Οἱ Τιμιώτατοι Κύριοι.

Ὁ Ἰωάννης Ῥέσου. 1.
Ὁ χατζῆ Πανανές. 1.
Φώτης Θεοδοσίου. 2.
Νικόλαος κλωνάρης. 1.
Κωνσταντῖνος Μαυροκορδοῦς. 1.
Ἰωάννης Βαρβάτης. 1.
Ἀνέστης σανταλτζῆς. 1.
Ἀθανάσιος ξόδουλος. 2.
Δημητράκης Μελέκογλους. 1.
Δημήτριος μαραγλόν. 1.
Κωνσταντῖνος ἀγγελάκη. 1.
Τζελεπῆ Δημητράκης βάρναλης. 1.
Τζελεπῆ Ἀθανασάκης βάρναλης. 1.
Τζελεπῆ σαουλάκης. 1.
Ἀνέστης Παρασκευᾶς. 1.
Μανολάκης πεζεσωλῆς καμάρας. 1.
Σταυράκης χατζῆ χρήστου τζοατζῆς. 1.
Μανολάκης. 1.
Κωνσταντῖνος. 1.
Χατζῆ Νικόλαος ντουτουντζῆς ὁ ἐξ ἀρτάκης. 1.
Θεόφιλος μεταξᾶς. 1.
Χατζῆ παρασκευᾶς σανταλτζῆς. 1.
Γεώργιος χατζῆ Θεοδοσίου. 2.